

UZASADNIENIE

Powódka J. B. wniosła przeciwko pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 7.102,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wyjaśniała, że w dniu 30 lipca 2014 roku w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został stanowiący jej własność samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca szkody kierował pojazdem, na który posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego wykupioną w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Zgłosiła szkodę pozwanej. Pozwana wszczęła postępowanie likwidacyjne – pozwana szkodę zarejestrowała pod numerem (...). Następnie pozwana wypłaciła jej odszkodowanie w kwocie 3.974,95 złotych tytułem szkody w pojeździe.

Wobec zastrzeżeń co do wysokości przyznanego odszkodowania powódka zleciła niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie kosztorysu naprawy jej samochodu. Kosztorys określał naprawę jej samochodu na kwotę 11.077,81 zł. Mając na uwadze dokonane przez rzeczoznawcę wyliczenie wezwała pozwaną do zapłaty pozostałej części należnego jej odszkodowania w wysokości 7.102,86 zł.

Powódka domagała się zapłaty należności wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia 30 sierpnia 2014 roku tj. upływu 30 dni od dnia zgłoszenia pozwanej szkody stosownie do art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 30 lipca 2014 roku z uwagi na to, że sprawca tego zdarzenia zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwana przyznała również, iż w ramach postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce tytułem odszkodowania kwotę 6.299,65 złotych, w tym kwotę 3.974,95 złotych za naprawę uszkodzonego pojazdu. Pozwana wyjaśniała, że wypłacona kwota była zbliżona do kosztów naprawy pojazdu w warunkach warsztatu naprawczego na średnim poziomie, przy zastosowaniu części alternatywnych, a sporządzona kalkulacja kosztów naprawy była oparta o średnie rzeczywiste ceny usług w tym zakresie na rynku. Zdaniem pozwanej wypłacone powódce odszkodowanie było całkowicie wystarczające do skutecznej naprawy pojazdu powódki i w pełni pokryło poniesiony przez powódkę uszczerbek majątkowy. Pozwana poniosła również, iż brak było uzasadnienia przy sporządzeniu kalkulacji kosztów naprawy pojazdu powódki stosowania części oryginalnych, w sytuacji gdy na rynku istniały w obrocie handlowym pełnowartościowe zamienniki – w szczególności te oznaczone symbolem Q, o cenach znacznie niższych niż ceny części oryginalnych. Zastosowanie zatem przez części oryginalnych w kosztorysie sporządzonym na zlecenie powódki nie było uzasadnione i przyczyniło się do zwiększenia rozmiarów odszkodowania. Wykazane w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki koszty były zatem znacznie zawyżone i zawierały operacje nieuzasadnione z technologicznego sposobu naprawy. Zdaniem pozwanej brak było również podstaw do przyjęcia w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki wartości roboczogodziny na poziomie 90 zł. Stawka ta została zawyżona. Stawka ta zdaniem pozwanej powinna była wynieść 60 zł netto.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 lipca 2014 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność J. B.. Sprawca zdarzenia komunikacyjnego posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w W..

Bezsporne

J. B. w dniu 30 lipca 2014 roku zgłosiła (...) Spółce Akcyjnej w W. powstanie w jej samochodzie szkody. (...) Spółka Akcyjna w W. zarejestrowała szkodę pod numerem (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego na podstawie sporządzonej kalkulacji (...) Spółka Akcyjna w W. wypłaciła J. B. tytułem odszkodowania za naprawę jej samochodu kwotę 3.974,95 zł.

Bezsporne.

J. B. uznała, iż wypłacone jej odszkodowanie z tytułu naprawy samochodu zostało zaniżone, dlatego też zleciła rzeczoznawcy majątkowemu sporządzenie kalkulacji naprawy jej samochodu. Rzeczoznawca majątkowy G. S. ustalił koszty naprawy pojazdu J. B. po szkodzie z dnia 30 lipca 2014 roku na kwotę 11.077,81 zł.

Dowód: kalkulacja k. 17-20.

Dnia 25 września 2014 roku działający w imieniu J. B. pełnomocnik wezwał (...) Spółkę Akcyjną w W. do zapłaty J. B. pozostałej części odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe na skutek zdarzenia drogowego z dnia 30 lipca 2014 roku w kwocie 7.102,86 złotych.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 13-15.

Na skutek zdarzenia z dnia 30 lipca 2014 roku w samochodzie marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uległy uszkodzeniu następujące elementy: zderzak tylny, nakładka środkowa zderzaka tylnego, uchwyt lewy zderzaka tylnego, wzmocnienie zderzaka tylnego, czujnik parkowania, pokrywa bagażnika, lampa tylna lewa, odpływ wody lewy, wykładzina pasa tylnego, błotnik tylny lewy, pas tylny, dozer.

Uzasadnione koszty wykonania naprawy pojazdu F. (...) po szkodzie, wyliczone, przy przyjęciu stawki 90 złotych netto za roboczogodzinę zostały określone na kwotę 8.378,22 złotych przy użyciu części oryginalnych O.

Dowód: opinia pisemna biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej R. P. z dnia 16 lipca 2015 roku k. 115-132.

Powyższy stan faktyczny zwłaszcza uzasadnione koszty naprawy pojazdu Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego do spraw techniki motoryzacyjnej, która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 4.403,27 złotych.

Bezsporna w niniejszej sprawie była odpowiedzialność pozwanej – jako ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – zgodnie z art. 822 § 4 k.c. - może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Działanie sprawcy szkody, jaka wystąpiła w samochodzie należącym do powódki, należało ocenić w świetle przepisu art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Z kolei odpowiedzialność ubezpieczyciela, o której mowa w art. 39 i 40 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim

Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz 1152, z późn. zm.) stanowi pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy czym obejmuje ona zarówno odpowiedzialność za własny, jak i cudzy czyn.

W myśl art. 34 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 35 w/w ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Pozwana, ponosząca odpowiedzialność wobec powódki zobowiązana była do pełnego pokrycia wyrządzonej szkody, co wynika z treści art. 361 k.c. Naprawienie szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu mechanicznego następuje poprzez zapłatę stosownej kwoty, niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, a jeżeli pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku. Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku uszkodzenia samochodu w stopniu umożliwiającym jego przywrócenie do stanu poprzedniego, pozwana obowiązana była zwrócić powódce wszelkie ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione na jego naprawę. Pod pojęciem "niezbędnych kosztów naprawy" należy rozumieć koszty, które zostały poniesione lub mają zostać poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności, istniejącej przed wyrządzeniem szkody, przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Stanowisko takie znajduje również potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003r. (III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51), w której stwierdzono, że „odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”.

Uznając swoją odpowiedzialność odszkodowawczą względem powódki, pozwana podnosiła, że zwolniła się z zobowiązania poprzez zapłatę odszkodowania w wysokości 3.974,95 złotych.

Ze względu na rozbieżność stanowisk stron odnośnie wysokości odszkodowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej R. P., który ustalił koszt naprawy samochodu powódki na kwotę 8.378,22 zł brutto przy przyjęciu do naprawy cen części oryginalnych. Sąd w pełni podzielił wyliczenia dokonane przez biegłego, uznając je jako miarodajne dla określenia całkowitej szkody w samochodzie powódki na dzień wystąpienia zdarzenia. Sąd przyjął dla ustalenia wysokości szkody przy tym ceny części oryginalnych albowiem samochód powódki w dniu zdarzenia był samochodem nowym - 3 letnim. Ponadto użycie do naprawy części oryginalnych typu O nie powoduje wzrostu wartości samochodu powódki i w pełni pokryje powstałą szkodę w jej majątku.

Z uwagi na fakt, iż całkowita szkoda poniesiona przez powódkę z tytułu uszkodzenia jej samochodu wynosiła 8.378,22 złotych brutto, a pozwana wypłaciła powódce kwotę 3.974,95 złotych, Sąd – na podstawie wyżej powołanych przepisów - zasądził na rzecz powódki różnicę w wysokości 4.403,27 złotych. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako bezpodstawne.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z treścią przepisu art. 817 § 1 i 2 kc. oraz art. 481 § 1 i 2 kc. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Pozwana przyjęła zawiadomienie o wypadku w dniu 30 lipca 2014 roku. Przy zachowaniu należytej staranności powinna była wyjaśnić wszystkie okoliczności dla ustalenia wysokości należnego świadczenia najpóźniej w terminie do 29 sierpnia 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 100 k.p.c. Powódka przegrała proces w 39%, dlatego obowiązana była ponieść 39% kosztów procesu. Łącznie koszty procesu obydwu stron wyniosły 2.990 złote, z czego koszty pozwanej to kwota 1.217 zł, a koszty procesu poniesione przez powódkę ta kwota 1.773 zł. Dlatego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę stanowiącą różnicę między kosztami poniesionymi, a kosztami, które obciążają je w wyniku stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, tj. 606,90 złote. Na koszty procesu złożyły się: wynagrodzenia pełnomocników w wysokości po 1.200 złotych, opłaty skarbowe 24 złotych, opłata od pozwu w wysokości 356 złotych, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 200 zł.

Ponieważ w toku sprawy Sąd wypłacił na rzecz biegłego sądowego kwotę 647,75 zł, częściowo z uiszczonej przez powódkę zaliczki w wysokości 200 zł, a pozostałą część tymczasowo z Funduszu Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku, dlatego też w punktach 4 wyroku Sąd nakazał pobrać od stron postępowania kwoty na pokrycie w/w kosztów wynagrodzenia biegłego wypłaconych z Funduszu Skarbu Państwa stosunkowo do wysokości przegranej każdej strony.

R., dn. 13 listopada 2015 roku